

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

w sprawie ze skargi J.P.
o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego postanowieniem
Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 września 2003 r., sygn. [...] z wniosku J.D.
przy uczestnictwie [...] o uwłaszczenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 października 2009 r.,
zażalenia J. P. na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 14 maja 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 maja 2009 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę J.P. o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonych postępowania, w sprawie wniosku J.D., o uwłaszczenie.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że naruszenie praw w rozumieniu art. 524 § 2 k.p.c. należy interpretować jako naruszenie przepisów prawa materialnego, a nie uprawnień o charakterze proceduralnym. Taki pogląd dominuje w orzecnictwie, gdzie wskazuje się na potrzebę ochrony stabilności prawomocnych orzeczeń oraz podkreśla się, że odmienna wykładnia prowadziłaby do zbędności wymogu „naruszenia praw”, skoro samo pozbawienie zainteresowanego możliwości działania na skutek nieuczestniczenia w postępowaniu ewidentnie narusza przepisy prawa formalnego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1974 r., III CZP 88/74, opubl. OSNC z 1976 r., Nr 1, poz. 4, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2002 r., I CKN 450/0, niepubl.).

Naruszenie prawa materialnego stanowi przesłankę wznowienia postępowania, podlega zatem sądowej weryfikacji na podstawie art. 410 k.p.c., Tym samym, wnoszący skargę o wznowienie postępowania zobowiązany jest wprost wskazać i uzasadnić naruszenie przepisów prawa materialnego. Pominięcie tego zagadnienia w skardze, albo nie wykazanie, że naruszenie prawa materialnego zachodzi, skutkować będzie odrzuceniem skargi na podstawie art. 410 k.p.c. Taka sytuacja występuje w rozważanej sprawie, skoro żalący skoncentrował się w skardze jedynie na okolicznościach uzasadniających brak możliwości działania w zakończonym postępowaniu, natomiast pominął naruszenie prawa materialnego.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).